

Nummer 5 | 1. MAJ 1941 | 90. Aargang

ÆR DIN MODER!

Hun fødte dig. For dig nedgik hun i Dødens Skyggedal; men hun gjorde det med Glæde, for det var for at give dig Livet.

Hun underviste dig. I dit udfoldende Sind udøste hun Kundskaben om de evige Sandheder, hvorigennem du kan opnaa Lykke i denne vidunderlige Verden. som hun har bragt dig ind i. Hun lærte dig at bede, at have Tro, at være ren, at være ærlig og god.

Hun opdrog dig. Naarsomhelst din Fod var ved at snuble, understøttede hun dig, for at du ikke skulde falde. Hun opdrog dig til at være lovlydig og til at være Herre over dig selv. Taalmodigt hjalp hun dig at danne en ædel Karakter.

Hun vejledte dig. Naar Livets Kampe forvirrede dig, naar du var i Tvivl om, hvilken Holdning du skulde tage, ledede hun dig ved sine vise Raad. Saaledes opnaaede du jordisk Magt og indre Fred. Erindringen om hendes Lærdomme staar som en altid nærværende Skildvagt, pegende mod ærlig Stræben.

Hun troede paa dig. Den Opgave, du syntes var udenfor din Rækkevidde, forsikrede hun dig laa indenfor din

Synsvinkel. Ved hendes Tro voksede dit Mod, og din Selvsikkerhed forøgedes. Ingen, endog ikke du selv, var mere stolt over dine Opnaaelser.

Hun forstod dig. Bedre end nogen anden fattede hun dine Motiver og Idealer. Hun forstod dig, naar andre misforstod dig. Til hende gik du med dine Byrder sikker paa, at dine Ord og Hensigter ikke vilde blive mistydet. Hun helede dine Saar. Lykkelig er du, hvis du kan aabne dit Hjerte for din Moder!

Hun var uforandret i sin Kærlighed til dig. Venner kunde maaske svigte dig; Uheld overmande dig; Vanære skæmme dig; men hendes Kærlighed til dig forblev uforandret og usvækket. Som du led, led hun. Paa hendes Kærlighed kunde du altid stole.

Hun er dit helligste Minde. Blandt Gaarsdagens Erindringer, der paavirker dine Handlinger i Dag, staar Mindet om Moder forrest. Hendes Kærlighed var uselvisk; hendes Opofrelser uden Tal; hendes Motiver derfor af fuldkommen Renhed. Hun er dit største jordiske Ideal. Følger du hendes Anvisninger, vil du opnaa Glæde og Tilfredshed i Livet.

Hun venter paa dig. Lever hun, venter hun i stille Forventning dit Besøg. Er hun gaaet hinsides Sløret, venter hun ogsaa der paa dig og vil gaa dig i Møde ved din Ankomst. Mødet med hende, enten det er her eller hisset, er et herligt Privilegium. Ingen kan have større Ærgerrighed end at være, som vore retfærdige Mødre ønsker, vi skal være. Ophøjet er deres Glæde, som lever saaledes, at deres Forbindelse med Moder aldrig faar Ende.

(Millennial Star, Maj 1928).



»*Min Moder har været alt for mig. Hun satte mig et Eksempel paa Kærlighed, Opofrelse og Ærlighed. Hendes Liv var en Prædiken, som endnu i Dag klinger i min Sjæl. En af Hovedgrundene til, at jeg er Præsident for Kirken i Dag er, at jeg har fulgt min Moders Raad og brændende Vidnesbyrd om vor Herre Jesu Kristi Guddommelighed*«.

Præsident Heber J. Grant.

* * *

»*Alt, hvad jeg er og haaber at blive, skylder jeg min Engel af en Moder*«.

Abraham Lincoln.

* * *

»*Endogsaa han, der døde for os paa Korset mindedes i sin sidste Times usigelige Dødskamp sin Moder, som for at lære os, at denne hellige Kærlighed skulde være vor sidste jordiske Tanke, det sidste paa Jorden, som vor Sjæl skulde tage Afsked med ved dens Flugt til Himlen*«.

Longfellow.

* * *

»*Gud kunde ikke være overalt, derfor skabte han Mødrene*«.

Jødisk Ordsprog.

* * *

»*Børn, se ind i disse Øjne. Lyt til denne kære Stemme, læg Mærke til Berøringen af hendes milde Haandstrøg; paaskøn denne Livets største Gave — en kærlig Moder. Læs den ufattelige Kærlighed, der findes i disse Øjne, den Bekymring og Ængstelse, hun nærer for jer. Senere hen i Livet kan I faa Venner, gode og oprigtige Venner: men aldrig nogen, som nærer den samme uselviske Kærlighed og Omsorg for jer som jeres Moder*«.

Lord Macaulay.



Mor.

Saa sælsomt har Verden rullet sin Gang;
men engang vil den forgaa.
Dens Historie har været en skiftende Sang,
med Toner og Storme som faa.
Men ud fra Historiens Blade og Flor,
der skinner et Navn — det er Mor.

Om jeg kaster et Blik ud i Verden graa,
da møder jeg kun Sorg og Savn.
De ædleste Tanker er ved at forgaa,
som var bestemte til at gøre Gavn.
Det Navn, som kan opbygge Tanken saa stor
til ædel Fremgang, det Navn, det er — Mor,

Naar som Børn vi faldt og stødte vor Fod
og Smaasorger tynged vort Sind,
da kom hun vor frelsende Engel saa god.
Med kærlige Ord hun klapped vor Kind.
Den Kvinde var fyldt med Kærlighed stor,
var nobel, var fin, min elskede Mor.

Om Verdens Statsmænd i Syd og i Nord,
fra Østen til fjerneste Vest
vilde søge at styre med selvsamme Ord,
da vilde Livet blive en Glædens Fest.
Med Kærligheds Ild, med Ømhed saa stor
hun styrer fremad, vor elskede Mor.

Richard Nielsen, Aarhus:



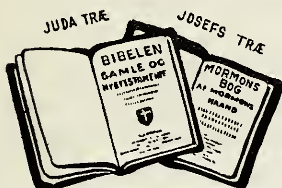
„Kendsgerninger eller Opdigtelse".

Af Ældste Nephi Jensen.

Forfatteren har en Ven i Salt Lake City, som er blevet lidt skeptisk i de senere Aar. Sædvanligvis, naar han møder mig, plejer han spøgende og sarkastisk at hentyde til en eller anden af vore Lærdomme. Nogle af disse kritiske Bemærkninger har været rettet imod Mormons Bog. Ved en vis Lejlighed, da han lod haant om min Tro paa Mormons Bogs Ægthed, spurgte jeg, hvad der var hans Mening om dette Værk.

„Det er slet og ret Opdigtelse", lød Svaret.

Dette er en temmelig omfattende Kritik. Findes der noget Fundament for den? Er Mormons Bog kun Opdigtelse, eller er den en autentisk Beretning?



»Og de skulle være ét i min Haand«
Ezek. 37: 19.

Lad os som Besvarelse paa dette Spørgsmaal begrænse vort Studium til I. Nephi Bog, det første Afsnit af Mormons Bog.

I I. Nepi Bog, 5. Kapitel, fortælles der os, at Lehi, Hovedet for den Familie, som kom til det vestlige Kontinent omkring Aar 600 f. Kr., var af Israels Hus, gennem Josefs Sæd. Med andre Ord skulde de amerikanske Indianere i Følge Mormons Bogs Beretning være af israelitisk Herkomst. Er dette rigtigt? I T. A. Willards Bog: „The City of the Sacred Well" („Byen ved den hellige Brønd") udgivet i 1926, findes der paa Side 36 følgende Fodnote:

„I en Artikel skrevet til „Harper's Magazine" af Mr. Edward Huntington, bliver der hentydet til Nutidsmayaernes jødiske Ansigtstræk, og jeg har ofte iagttaget Ligheden. En fremragende Yucatanskribent betragter Muligheden af Mayaernes jødiske Oprindelse for at være den vægtigste af de adskillige Teorier, jeg har nævnt".

I I. Nephi Bog, 2. Kapitel, finder vi, at Hovedskikkelserne ved Sydamerikas første Kolonisation var fire Sønner. I det

samme Kapitel fortælles der ogsaa, at Nephi, den yngste af disse Brødre, blev deres Leder. Her er to bestemte Udsagn angaaende Sydamerikas første Beboelse. Er denne Del af Beretningen sand?

Baldwin giver i sit Værk „Ancient America" („Oldtidsamerika") Side 264, følgende Citater fra Montesinos:

„Den (Sydamerikas Civilisation) blev grundet", siger han, „af et Folk, ledet af fire Brødre, som bosatte sig i Kuzcodalen. Den yngste af disse Brødre indtog den øverste Myndighed og blev den første af en lang Række Regenter".

Daniel Brinton, en senere Skribent om amerikansk Arkæologi, giver i sit Værk „Myths of the New World", (Myter om den nye Verden), Side 94, en lignende Beretning om Sydamerikas Kolonisation:

„Der findes næppe een Nation paa dette Kontinent, som ikke synes at have en eller anden ubestemt Tradition om at skulle stamme fra fire Brødre; engang at skulle været ledet af fire Førere eller Fyrster.

I 1. Nephi Bog, 3. Kapitel, fortælles der os, at Lehi, kort efter at have forladt Jerusalem, gennem en Drøm fik Befaling om at sende sine fire Sønner tilbage til Jerusalem efter nogle Messingplader, som indeholdt en Optegnelse over deres Forfædre, og at Laman, den ældste Broder, førend disse Optegnelser blev erholdt, blev vred paa sin yngste Broder Nephi og forsøgte at overtale ham til at gaa fra sin Beslutning om at komme i Besiddelse af Pladerne.

Er denne Beretning en Kendsgerning eller kun Opdigtelse?

T. Athol Joyce siger i sit Værk „South American Archaeology" (Sydamerikansk Arkæologi") Side 79:

„Manco blev øjensynligt misundelig paa sine Brødre og forsøgte at udrydde dem; men Beretningen om deres Skæbne er blevet prydet med overnaturlig Glans. Ayar blev overtalt til at vende tilbage efter visse Guldvaser og en Lamafigur, som skulde være ladt tilbage i en Hule".

Det er ikke vanskeligt at finde nogen Bekræftelse paa Nephis Historie om Tilbagerejsen efter Messingpladerne her i dette Citat.

I I. Nephi, 3. Kapitel: 16. Vers fortælles der os, at Nephiterne fik et særligt Kompas, som ledede dem til det

forjættede Land, Findes der nogen Garanti for denne Histories Sandfærdighed?

Joyce fortæller i sit Værk „South American Archaelogy" („Sydamerikansk Arkæologi"), Side 79, om denne Tradition.

„Lederen Manco bar Guldstaven, der i Følge en Profeti, vilde synke i Jorden paa det Sted, der af Skæbnen var bestemt som deres fremtidige Hjem. Denne Stav var sandsynligvis kun et Redskab, hvormed man kunde prøve Jordlagets Dybde og derved konstatere dets Frugtbarhed",

„Det vil ses, at Egenskaberne ved Nephis Kompas og Mancos Guldstav var de samme. Ingen af Delene fungerede som et almindeligt Kompas. Begge bistod til Opdagelsen af „det forjættede Land".

I I. Nephi Bog, 3. Kapitel, fortælles der os, at det Folk, der først bosatte sig i Sydamerika, blev opkaldt efter deres Leder. Er det en Kendsgerning, at Sydamerikas første Kolonister blev opkaldt efter deres første Leder? Professor Joyce fortæller os:

„Indvandrerne, kaldt Care efter deres første Leder, bemægtigede sig en Del Landsbyer, og da de var bedre bevæbnet og mere krigerske end de indfødte, havde de Held med at befæste sig stærkt i Landet". (Side 52).

I I. Nephi Bog faar vi Oplysning om, at Amerika var Nephiternes forjættede Land. Hvad siger Traditionen herom? Lad os igen citere fra Mr. Joyce:

„Ayar var den sidste, som omkom. Han havde Vinger, og da de rejsende kom deres forjættede Land i Sigte, bad hans Brøder ham flyve op paa Toppen af den Bakke, hvor senere det store Soltempel kom til at staa, og bosætte sig". (Side 79).

Findes der ikke her en slaaende Overensstemmelse mellem Nephis Historie og Arkæologernes Opdagelser af historiske Begivenheder? Hvor finder vi Forklaringen paa denne Harmoni mellem Mormons Bogs Beretning og Videnskabsmændenes Fund? Det er tydeligt, at begge er baseret paa Fakta. Kan vi komme uden om den Slutning, at den Mand, som har givet os Mormons Bog, havde Adgang til en eller anden Sandhedskilde angaaende et skjult Emne?

Første Nephi Bog er afgjort en sandfærdig historisk Be-

retning, Hvilke Kilder fandtes der for disse historiske Oplysninger, dengang Mormons Bog blev udgivet? Hvorledes opdagede den unge Farmer Joseph Smith, at Sydamerika blev koloniseret af Israeliter? Hvorledes erfarede han, at Kolonien blev ledet af fire Brødre, og at den yngste af disse blev deres Regent? Hvorledes fandt han ud af, at de efter at have begivet sig paa deres Rejse til det forjættede Land, vendte tilbage til Jerusalem efter nogle Messingplader? Hvem fortalte ham, at de havde et særligt Kompas til at vise dem Vej? Hvorledes kom han til den Kundskab, at det Land, de havde sat Kursen imod, var et forjættet Land for dem? Paa hvilken Maade fik han at vide, at Folket blev opkaldt efter deres første Leder? Forfatteren stillede engang en meget lærd Skeptiker disse Spørgsmaal, og han svarede:

„Jeg tror, at Joseph Smith fik sine Oplysninger fra Spauldings Manuskript".

Da jeg spurgte Skeptikeren om, hvorledes Spaulding havde fundet ud af disse Ting, svarede han:

„Han maa have tænkt sig dertil".

Men denne Skeptikers Udsagn forklarer i Virkeligheden intet. Er det tænkeligt, at Joseph Smith eller Solomon Spaulding blot har gættet sig til disse Ting, og at deres Gisninger saa senere har vist sig at være Kendsgerninger? I Begyndelsen af det nittende Aarhundrede fandtes der ingen tilgængelige Kilder, hvorfra Spaulding eller Joseph Smith kunde have skaffet sig alle disse historiske Oplysninger. Selv Charles A. Shook, den eneste Forfatter, som har gjort noget alvorligt Forsøg paa at møde Mormons Bogs Krav med Argumenter baseret paa arkæologiske Opdagelser, ikke saa meget som antyder, at Joseph Smith eller Spaulding kunde have modtaget disse Oplysninger fra nogen dengang tigængelig Kilde. Ej heller kunde en saadan Erklæring, at disse historiske Fakta, som findes i I. Nephi Bog, var tilgængelige for Joseph Smith eller Solomon Spaulding understøttes af noget antageligt Bevis. For endogsaa paa dette sene Tidspunkt er baade Daniel Brinton og T. Athol Joyce enige om, at den amerikanske Arkæologi endnu er i sin Barndom.

Og nu efter Fundet af Spauldings forsvundne Manuskript, der fuldstændigt kuldkaster enhver Tanke om, at at disse to Værker skulde have noget med hinanden at gøre, bliver der da kun tilbage at finde ud af, hvorledes Joseph Smith var i Stand til at skrive alle disse historiske Fakta, vi finder i I. Nephi Bog. Hvorledes fik han Kundskab om disse Ting. Han modtog den ikke fra nogen Bog, for der fandtes paa dette Tidspunkt intet Værk, der indeholdt saadanne Oplysninger. Ej heller var der nogen, der fortalte ham derom, for der var ingen, der dengang var i Besiddelse af Oplysninger af denne Art.

Stræbende Ungdom-Tidsskriftet „Cumorah“.

Fra Ungdomsforeningernes Hovedbestyrelse har vi modtaget det nye Blad til Gennemlæsning, og det er os en Glæde at kunne anbefale det til alle Stjernens Læsere. De ualmindelig velskrevne Artikler er af Interesse for alle, og har endvidere det Fortrin, at de vil blive anvendt som Lektiestof i Ungdomsforeningerne, saaledes at Medlemmerne undgaar at købe Lektiehefter. Derfor kan vi sige: Køb Bladet, og De gør Dem selv en Glæde derved! Hvis De allerede selv har købt Bladet, kan De glæde Deres Familie og Deres Venner ved at forære dem et G a v e k o r t til Bladet.

Red.



Foraarshilsen til Søskende og Venner i Danmark.



NU kommer der atter en dejlig Stund,
Hvor Bøgene grønnes i Park og Lund,
Og ret som Blomster i Foraarssol varm
Myldrer Minderne frem i min Barm.
Jeg ser i Tankernes svulmende Strøm
Danmark, vor Moder, saa kærlig og øm,
Rammen om Ungdommens Haab og Drøm.
Saa mildt og lyst
Fra Danmarks Kyst
Vinker en Hilsen fra Skov og Strand,
Frodige Marker og Klitternes Sand.
Fra sprudlende Liv paa det ganske Land.

Kun Hjerternes Foraar har ingen Liv,
Det kvaltes af Menneskers Kævl og Kiv,
Og Jætterne driver det onde Spil
Netop som Loke det ynder og vil
Bortsvinder Glæde, Tryghed og Fred
Mens Ragnaroks Mørke sænker sig ned
Knugende tungt paa hvert elsket Sted
Saa trist og tyst
Om Danmarks Kyst.
Samkvem med Hjemmet for os der drog ud
Har lidt et alvorligt, skuffende Brud
Men ordnes igen paa Vorherres Bud.

Thi engang staar Jorden renset og bragt
Frem i Forklarelsens Foraarsdragt.
Naar Kongernes Konge, Fredsfyrsten stor
Kommer for selv at regere paa Jord.
Da ser vi Millenniets herlige Gry
Drive fra Himlen den sorte Sky
Da skinner Guds kære Sol paany
Saa klart og lyst
Paa Danmarks Kyst
Da mødes vi atter fra fjern og nær
Med dem vi i Aarenes Løb fik kær.
Da arver vi det, der stod Hjertet nær.

Hans Mikkelsen,
Logan, Utah.

Distriktskonferencer.

Foraarskonferencen i Odense

blev paa 111 Aarsdagen for Kirkens Oprettelse, og Guds Aand var i rig Fylde til Stede ved alle Møderne.

12 Brødre med Præstedømmet samledes Kl. 9 Form., og dette Møde blev et virkeligt opbyggende Møde under Ledelse af Missionspræsidenten og lovede godt for de følgende Møder.

Kl. 10 afholdtes Søndagsskole med 40 til Stede. Børnene og de Unge udførte et udmærket Program. 4 unge Brødre blev ordineret i Præstedømmet. Til sidst talte Missionspræsidentens Hustru og Missionspræsidenten selv.

Kl. 16,30 afholdtes det offentlige Møde. Talere var Ældste Gunner Christensen og Distriktspræsident C. M. Løvendahl fra Esbjerg samt Ældste J. Chr. Hansen og Missionspræsident Orson B. West. Der var 39 til Stede.

Mandag Aften havde Kvdl. Hjf. arrangeret en udmærket Festaften. Der blev solgt forskellige smukke Ting samt lækkert Smørrebrød, og Aftenen gav et pænt Overskud til Velgørenhedsarbejdet. A. M.

Aalborg Distrikt

aabnede sin Konference med en vellykket Sangunderholdning Skærtorsdag Aften, hvortil der var mødt ca. 200 Mennesker, der tilbragte en behagelig Aften. Koret gav en Del godt udførte Sange tilbedste, ligesom flere Solister ydede virkningsfuld Bistand. Missionspræsident Orson B. West talte i Pausen over Emnet: »Mormonismen«, hvilket paahørtes med udelt Interesse af de fremmødte.

Selve Konferencen paabegyndtes med Præstedømsmøde Søndag Formiddag Kl. 9, hvortil Gæster fra flere Byer gav en lille Skildring af Arbejdet i deres Gren. Her var 28 til Stede. Herefter havde Søndagsskolen sin Part af Konferencen. Der udførtes et Program af de forskellige Klasser i Søndagsskolen, ligesom Søndagsskolen fra Hjørring ogsaa fremførte sin Del af Programmet. Her var 176 til Stede. Eftermiddagsmødet var ligeledes velbesøgt, idet 179 havde

givet Møde og paahørte de forskellige Talere med megen Interesse. Man kan med Sandhed sige, at Guds Aand prægede alle Møderne, og de fremmødte fik et rigt Udbytte med sig hjem, L. G. W.

Fra Missionsmarken.

Velsignelser:

Søndag den 2. Marts 1941 blev Aksel Mathiesens og Edith Pedersen Mathiesens Tvillinger, der blev født den 23. August 1940, velsignet. **Ib Ronald** blev velsignet af Faderen, medens **Lone Birgit** blev velsignet af Morbroderen William Ørum Pedersen, København.

Søndag den 4. Februar 1941 blev en Søn af Henning Eigil Sørensen og Martha Irene Rasmussen Sørensen, København, velsignet af Missionspræsident Orson B. West og givet Navnet **Freddy Preben Sørensen.**

Den 13. April 1941 blev Henry Jensen Løjborg og Edith Olsen Løjborgs lille Datter, født den 15. Januar, velsignet af Jens Olsen og fik Navnet **Anni Dorith Løjborg.**

Daabshandlinger:

Den 13. April 1941 blev **Bent Jørgen Mørch** døbt af Faderen Elmer Mørch, Aalborg, og fik Haandspaalæggelse af Præsident Orson B. West.

Søndag den 20. April blev **Metha Kirstine Jensen**, døbt af Grensforstander Emil Thomsen, Silkeborg, og fik Haandspaalæggelse for den Helligaands Gave af Grensforstander Jes P. Jessen, Herning. Vi byder disse to unge Søskende hjertelig velkommen i Kirken.

Dødsfald:

Skærtorsdag den 10. April 1941 afgik en af Aarhus Grens kendte ældre Søstre, **Marie Hermansen**, ved Døden. Søster Hermansen, der blev født den 5. December 1870 i Ikast, blev indlemmet i Kirken ved Daab den 14. August 1899, og har saaledes i en lang Aarrække været Medlem af Kirken. Søster Hermansen var en trofast og stræbsom Sidste Dages Hellig, der har gjort meget for Kirken og dens Missionærer. Ære være hendes Minde!

INDHOLD:

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, udkommer en Gang maanedl.
Pris 25 Øre pr. Nummer, Kr. 2,75 pr. Aar.
Ansvarshavende Redaktør: *Orson B. West*, Priorvej 12, København F.
OLAF MORTENSEN BLAAGAARDSG. 36